

ר יצ'ארד ניקסון ייסע לפקינג. וילי בראנד נסע למוסקבה. טיטו נסע לוואתיקאן. ברונייב ייסע ללונדון. גודרה מאיר תיסע לכפריסבא.

ה כל זז. הכל נע.

ה ביקורו המתוכנן של הנשיא האמריקאי בסין הוא מאורע מתפכני. הוא שובר שיגרה של דור, פותח פרק חדש בתולדות המאה ה-20.

ה אמריקאי שהיה מענה רעיון כזה על דג שפתיו לפני המשלוחים — היה נחשב למטורף ו/או לכונד.

להיפגש עם האוייב? לשאת ולתת עם השטן הזהוב בארץ האדומה, שעה שמיטב הגוער האמריקאי שופך את דמו כדי לעצור בעד פלישת כנוספיותיו? שערוריה! שגעון! תקיעת סכין בגב בחורינו הגיבורים! והנה, לפתע, זה אפשרי.

מ דוע זה אפשרי? מה גרם למהפכה?

פשוט מאוד: ישבו אנשים, ערכו הערכת מצב, הסיקו מסקנה. המציאות השתנתה. וכאשר היא מציאות משתנה — חייבת המדיניות להשתנות.

ארצות-הברית נחלה תבוסה מוחצת בי וויאטנאם. בפעם הראשונה בדברי ימיה, נוצחה במלחמה. ברור לה כעת, שאין היא יכולה להחזיק בדרום-מזרח אסיה.

המשך המדיניות הקודמת של איזוני-הוארסקנדיג'ונסון-ניקסון (מיסמכי הפני טאגון" מוכיחים כי היתה כאן רציפות הגי' יונית, וכולם שכחו את הדם הזה) מוכרח להוביל לאסון גדול עוד יותר.

ללא תזוזה, ללא תנועה. למשל: פייזאן, שהאירופים קראו לה פירמוזה.

שם יושבת כת של גולים, שההיסטוריה עברה על פניהם. והם משחקים מישחק של "נדמה לי".

יש להם אי, וצבא גדול שהוקם וצויד על-ידי האמריקאים, והבטחה אמריקאית להגן עליהם, ומושב באו"ם, וזכות-וטו בי מועצת-הבטחון.

ויש להם גברת זקנה העשויה מברזל — מאדאם צ'אנג קיי-שק, שהיתה פעם יפהפיה בינלאומית,

גליליאו גליליי בפני מישפט האינקוויזיציה

שבוע וטווח ארוך של חודש, וששום אסון אינו יכול לקרות כל עוד נקבל נשק, נשק, נשק.

ה רונמאות של וושינגטון ובון הן כמשב רענן של רוח אופטימית.

כל דבר יכול להשתנות. מלחמות יש נות נעלמות, הסדרים חדשים משגים את פני העולם.

המציאות משתנה בלי הרף, כל יום, כל רגע. השינוי דומה לזרם איטי, שאינו מורגש כמעט. כאשר מכשול עוצר את הזרם, מצטברים המים מאחוריו, זה יכול להימשך זמן רב, אך —

בגבור לחץ המים, הם הורסים את המיבשול ופורצים בורם אדיר, הסוחם עימו כל הניקצק בדרכו. או אומרים הבריות: איזו אפתעה! איזו מהפכה!

והפרשנים המלומדים דנים בכובד-ראש: מדוע, ולמה, ומה זה פתאום.

ממשלה, שיש בה מדינאים, מנצלת את הזרם כדי להגיע על גבו ליעדים חדשים. וילי בראנד וריצ'ארד ניקסון אינם גאוני הדור. אבל הם אנשים מפוכחים, מצבינו את המתרחש. הם ערכו הערכת מצב, הי גיעו למסקנות, ונקטו מדיניות יוזמה, מחושבת, נועזת.

שניהם הם בני אותה שיכבת-גיל, ילידי המאה ה-19, שניהם יכולים יחסית בשידטון. לנחמם ללמוד לקח מן שגיאות, ודמיהם — אדנאר וג'ון פוסטר דאלס, קיוינגר וג'ונסון.

ש כאן לקח בשבילנו — אולי הי לקח החשוב ביותר שאפשר ללמוד בדורנו.

המרחק בין ירושלים וקאהיר קטן יותר מזה שבין וושינגטון ופקינג. בון ומוסקבה. חלה תמורה מהפכנית בייחסה של מוס-קבה כלפי גרמניה, ושל פקינג כלפי ארצות-הברית. אין שמץ של ספק שחלה תמורה מהפכנית לא פחות, ואולי אף יותר, ביחסה הנפשי של קאהיר כלפי ישראל.

יש לנו הזדמנות היסטורית לפי תוח דף חדש במרחב שלנו, כשם שעשתה גרמניה במרחב המרכזי

ואת נעל פי נו -

נוע תנועה!

אירופי וארצות-הברית במרחב הדרומי-מזרח-אסיאתי.

לשם כך דרושה ממשלה המסוגלת למלא את התפקיד העיקרי של כל הנהגה לאומית: להביא את המציאות המשתנית, לערוך הערכת-מצב, להסיק מסקנות, להי תרגמן לשפת המיבצעים המדינאיים. לשם כך דרושים — מדוע להסי תיר זאת? — אנשים חדשים — צוות חדש. אנשים שאינם חוששים לקפוץ מן הצוק לתוך הזרם.

אשר הכריז גליליאו גליליי "ואף על פי כן — נוע תנוע!" — נראה הדברים כמסורד גמור בעיני האינקוויזיטורים.

כל אחד חש שהוא עומד על קרקע מורצקה, שהעולם הוא שטוח, ועומד במקומו. כל אחד יכול לראות שהשמש והירח נעים בשמיים. לאמר את ההיפך — הי אין זה רק חילול השם, אלא גם שטות.

דרוש אצלנו גליליאו חדש, שיוכיר לי ממשלתנו כי העולם משתנה במהירות, ושמידניותה מבוססת על מציאות ההולכת וחולפת מן העולם.

אם לא נשנה מדיניות זו כמהרה, נהיה לפורמוזה של המיז'ר התיכון.

המושלטת בעקנה הזקן, הדיקטטור והגנרל העליון.

אפשר לשבת באי בלב ים, ולחשוב שהזמן עומד דום, שהעולם אינו משתנה, שדי לומר "לא" לכל שינוי — ולא יהיה שינוי.

כך עשו שיטי פורמוזה, גולי הייבשת הסינית. ועתה הם עומדים עם עברי פי פחת. המציאות פוערה את פיה כתהום.

קצה השני של אסיה עומד אי אחר, ושמו ישראל.

אין הוא מוקף ים, למרבה הצער. אבל הוא מוקף אויבים, והוא מנוי תק מן הייבשת הסובבת אותו.

גם באי זה יש שלטון של קשישים, שכל תודעתם מעוגנת בעבר הרחוק. וגם כאן יש גברת שזרזר.

מאדאם צ'אנג ומאדאם מאיר נודי דו כמעט כאותו זמן — בסוף המאה שעברה. (קשה להאמין זאת, אבל מיידינג צ'אנג צעירה מ' גודרה בשנה שלמה — 1899 לע"י 1898).

וגם באי שלנו, כמו באי ההוא, שוררת הדיעה שאפשר לסגור את התריסים בפני רוח הזמן, שדי לחשוב על טווח קצר של

החלוקה הפכה לעובדת-קבע. גרמניה המורחית מתאוששת ומתחזקת. אין עוד סיכוי למהפכה אנטי-קומוניסטית שם.

איי-אפשר לשנות את המצב אלא בדרך של מלחמת-עולם גרעינית. מחיר זה הוא בלתי-אפשרי — גם לגרמניה, גם לעולם כולו.

המשך המדיניות הקיימת מוביל לבידוד גרמניה בעולם. בזו אחר זו יכירו המדינות גרמניה המערבית לנתק את יחסיה עם מדינה נוספת (בהתאם לדוקטרינה של האלשטיין" על שם פקיד בכיר שקבע כי בון לא תקיים יחסים עם מדינה המי כוננת יחסים עם גרמניה המורחית).

העולם הולך לקראת הסדר, ומור שב גרמניה תצטרף בראש, במקום לפגר אחרי הזנב.

אחרי הערכת-המצב, באה המסקנה: כדאי להסתדר במישרין עם מוסקבה. הסדר ישיר בין בון ומוסקבה יחליש את גרמניה המורחית, בעוד שהמתחות מוס-קבה-בון היא לטובת גרמניה המורחית.

צריכים להציע לברית-המועצות מחיר סביר ומותר סחורה סבירה. הכרה במצב הקיים כסופי, תמורת הבטחת מצבה של ברלין החופשית.

ומכאן הביצוע, בקצב מזורז: מגעים סודיים, פגישות של ראשי שתי הגרמניות, דיפלומטיה מפוכחת כמוסקבה, ולבסוף ההסדר.

ה כל זורם, אמר הפילוסוף הרקליטוס. הכל זורם. שום דבר אינו עומד במ' קומו.

אבל בורם האדיר הזה, עומדים כמה צוקים איתנים.

לבידוד ארצות-הברית מבנות-בריתה, שהגיעו מומן למסקנה שיש להסתדר עם סין, לשפית דם וכסף, בורם גובר הולך, לתוך חבית שאין לה תחתית. לעימות אפשרי עם הענק הסיני.

זוהי הערכת המצב. ומכאן הי' מסקנה:

סין קיימת. סין מתחזקת. סין היא מעי צמה עולמית. אם כן, כדאי לכונן עימה יחסים, ולהגיע עימה לידו הסדר.

הארצות הקטנות שעל גבול סין — מוכרחות להיכלל בתחום השפעתה, וזה יקרה במוקדם או במאוחר.

מוטב שזה יקרה בתהליך מבוי קר, תוך הסכמה הדרדית.

יש לקבוע גבול ברור, פחות או יותר, בין אזורי-ההשפעה של ארצות-הברית ו' סין.

כדאי לארצות-הברית לקיים יחסים עם שני הענקים הקומוניסטיים, העויינים זה את זה, כדי לתמרן בין מוסקבה ופקינג — לטובת וושינגטון.

ולאחר המסקנה, הביצוע: תחילה בשלב הסודי, מגעים ודיונים חשאיים, אישיים.

ולאחר מכן, המעשה הבלתי-פוליטי כבי יכול, בדרג בלתי-ממשלתי, פינג-פונג.

ובסופו של דבר, בקצב מזורז, המגעים של יועץ הנשיא לעניין בטחון, הנרי קי-סינג'ר, עם הסינים. ההודעה על ביקור הנשיא, ובעתיד: צעדים רבים אחרים, שעדיין לא נודעו.

בינון היחסים דיפלומטיים. בניית סין לאו"ם. שיום בוויאטנאם.

מ יבצע מהפכני דומה נערך, בשנה האחרונה, באחת החזיתות הגדולות האחרות של העולם: החזית הגרמנית.